

Leden 2020

Přicházíme od Jeslí, kde Maria lidem otvírá cestu k Srdci Ježíše. V srdci Marie je celé Srdce Ježíšovo: všechno to, co toužíme zahlédnout. Od Jeslí se vydáváme na pouť novým rokem, který v prvním lednovém dnu otvírá opět Maria, která právě porodila Ježíše – stala se Matkou Boží, Matkou mého srdce, Matkou církve. Církev je živé Tělo Krista, jehož On je Hlavou a zároveň Srdcem. To Tělo církve má také své Lůno: nejhlubší místo, kde se všechno počíná, rodí, odehrává – rozhoduje. Srdce Mariino je spojené s Lůnem celé církve. Žena rodí lůnem, muž rodí srdcem. Církev rodí své děti Lůnem, které je spojené se Srdcem: jako je provázána Maria s Ježíšem. Maria má dokonale propojené lůno se srdcem – její lůno je v jejím srdci. (My do toho propojení dorůstáme, nakolik se v nás rozrůstá Kristus.) Maria – neposkvrněná, tedy totálně přející – nám vše zprostředkovává. U Marie – zdroje života – nacházíme to, co je pro nás nejpodstatnější. Prosme ji, aby v nás Krista nejen stále nově rodila, ale aby On mohl v nás vyrůst, být ukřižován, vstát z mrtvých a být oslaven. Po Gabrielově zvěstování o narození od Marie anděl odešel, ale Ježíš po svém zrození už nikdy ze srdce Marie ani z našich srdcí neodejde.

S. Luisa Karczubová

Při našich setkáních nyní často mluvíme o mystické modlitbě srdce. Jde o téma rozsáhlé, které předpokládá životní zkušenost, proto ji nelze takto krátce „vysvětlit“, ale zkusme přijmout drobný impuls, který může vnést zase kus nového světla: Mystická modlitba srdce je modlitba Lásky (Osob)! Každé lidské srdce se ptá, jak se vlastně modlit? Směry jsou různé: vždy jedni zdůrazňovali, že je třeba udělat vše, co je v našich silách. Jiní zase kladli větší důraz na vědomí vlastních hranic a nutnosti Boží pomoci. Ctnost samozřejmě nezávisí jen na nás samotných, ale roste vztahem, tedy za pomoci Boha, jinak řečeno: milostí. Je spojením lidského snažení a Boží pomoci. Proto může Teofan Zatvornik (rovněž svatý Ignác) udělit ohledně modlitby praktickou radu: „Pracuj ze všech sil, avšak na Pánovi ponech, jak uspěješ.“ Když se tedy postupně naučíme nejprve bránit všem zlým podnětům, které na nás dopadají (a budou dopadat stále v podobě myšlenek, citů apod. – abychom se uměli bránit a neztráceli pokoj srdce), zakusíme postupně další stádium zralejší modlitby, ve kterém s úžasem zjistíme, že z nitra nám vycházejí napovrch (opět do myšlenek a citů) podněty. Srdce začne tiše „hovořit“, ševalit. Víme, že je to z nás, a přitom to z nás není. Odkud se to bere? Hesychasté (mniši, kteří se věnovali modlitbě srdce) říkají, že je to z Ducha

Svatého, který má v srdci svůj trůn. V těchto momentech – které se učíme rozeznávat, dešifrovat – naše srdce takzvaně „mluví“, vycházejí z něj podněty Ducha: modlitba srdce! Ať bdíme, nebo spíme, srdce „mluví“ – srdce mi radí, vede mne a chrání. Mystická modlitba znamená, že křesťan se modlí v Duchu, je veden Duchem, ale skrytě a vnitřně. Nemusíme to nijak zvlášť prožívat, cítit nebo navenek projevovat tělesně. Jde o řeč od srdce k Srdci, od osoby k Osobě. A řeč dvou milujících se (člověka a Boha) má nejrůznější podoby: i tiché spočívání jednoho v druhém, kdy už se Boha nemusíme na nic ptát, ale jeden může v srdci druhého odpočívat. Modlitba takto v nás formulována Duchem vždy dojde až k Bohu.

S. Kateřina Klosová

Ze slov papeže Františka: Maria se neztrácí v obširných úvahách, neklade Pánu překážky, ale pohotově se odevzdává a ponechává prostor Duchu Svatému. Okamžitě dává k dispozici Bohu veškerou svoji existenci a osobní úděl, aby byla utvářena a naplňována jeho slovem i vůlí. V dokonalé shodě s plánem, který s ní měl Bůh, se tak Maria stává „cele krásnou“ a „cele svatou“, avšak bez nejmenšího stínu samolibosti. Je pokorná. Ona je mistrovským dílem, avšak zůstává pokornou, nepatrnou a chudou. V ní se zračí Boží krása, cele tvořená láskou, milostí a sebedarováním. Rád bych podtrhl slovo, kterým Maria definuje sebe samu, když se odevzdává Bohu. Vyznává: jsem služebnice Páně. Mariino přitakání zaujímá od počátku služebný postoj, pozorný vůči potřebám druhých. Dosvědčuje to konkrétně tím, že se hned po Zvěstování vydává navštívit Alžbětu. Ochota vůči Bohu se pojí s ochotou ujímat se potřeb bližního. Všechno bez povyku, bez okázalosti, bez sebestřednosti, bez hledání čestných míst a bez reklam, protože láska a skutky milosrdenství nepotřebují být vystavovány jako nějaká trofej. Skutky milosrdenství se konají mlčky, skrytě a bez vychloubání. I ve svých společenstvích jsme povoláni následovat Mariina příkladu a jednat diskrétně a ve skrytu.

